Αββάς Ισαάκ ο Σύρος, ο αδικημένος άγιος (Πρωτ. Ιωάννης Φωτόπουλος)

Categories : ΒΙΒΛΙΑ

Date : 26 Δεκεμβρίου, 2010

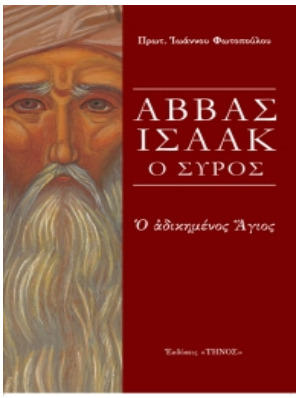

Εκδόσεις "ΤΗΝΟΣ"

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΤΟΥ ΠΡΟΛΟΓΟΥ
ΥΠΟ ΤΟΥ ΑΡΧΙΜ. π. ΣΑΡΑΝΤΗ ΣΑΡΑΝΤΟΥ

Όλοι τους μελετούσαν και έτι και έτι μελετούν και εν Χριστώ καθοδηγούνται από τον Πρύτανη των ασκητών πατέρων, τον Αγιο Ισαάκ τον Σύρο. Πατέρας, αδελφός, φίλος, εξομολόγος, μεσίτης, επιβλέπων παιδαγωγός εις Χριστόν, εργοδότης θεανθρωπίνων έργων, βοηθός, χορηγός, προσωπικός μυστικός σύμβουλος, θαυματουργός γίνεται ο Αββάς Ισαάκ στους σεβομένους αυτόν Αγιορείτες πατέρες. Ως πλήρως και άκρως θεοφώτιστος βλέπει ως άλλο πολυόμματο και διαγιγνώσκει την εν Χριστώ ζωή των αφιερωμένων στον Χριστό ανθρώπων, συμπάσχει και συνωδίνει στους τιμίους αγώνες τους, διακριτικώς υποδεικνύει, ανοίγει δρόμους για να ευθυδρομούν προς Χριστόν.

Το παρόν πόνημα με εργαλείο τη διακριτική επιστημονική έρευνα αξιοποιεί όλες τις πληροφορίες γύρω από το πρόσωπο του Αββά Ισαάκ του Σύρου και το αποκαθιστά μέσα στο μακάριο χώρο της αγίας Ορθοδοξίας μας. Ιδιαίτερα τεκμηριώνει την ορθόδοξη πνευματική καταγωγή του,

απορρίπτοντας τις μη αληθείς ατεκμηρίωτες φήμες περί της δήθεν νεστοριανής πνευματικής καταγωγής του.

Μέσα σε μια εποχή που προπαγανδίζεται η «νέα γνώση», παναιρετική παραγωγή της Νέας Εποχής, το παρόν βιβλίο διαχωρίζει το σκοτάδι από το φως, την Ορθοδοξία από την αίρεση, την ορθοπραξία από τη χαώδη εμπαθή ζωή. **Το πρόσωπο του Αββά Ισαάκ του Σύρου, αποδεικνύεται, προς μεγάλη λύπη των εντεταγμένων στη Νέα Εποχή οικουμενιστών, ότι δεν έχει καμία σχέση με την αίρεση και τα σκοτεινά πλοκάμια της.**

Όλες οι γενιές των αγωνιστών Αγιορειτών Πατέρων, **ποτέ φυσικά δεν πίστεψαν μια τέτοια νόθα δοξασία για το πρόσωπο του μοναδικού πρυτάνεως των νηπτικών Πατέρων**, των αναγεννηθέντων και χριστοποιηθέντων μέσα και μόνο μέσα στους αγιοπνευματικοὺς κόλπους της Ορθόδοξης και μόνο Εκκλησίας μας.

Μέσα σε μια εποχή εκκοσμικεύσεως της Ορθοδόξου Θεολογίας και όλων των κλάδων της, αδίστακτα και ανιστόρητα νοθεύονται τα δόγματά της, οι Ιεροὶ Κανόνες της και η ζέουσα εν Πνεύματι Αγία Παράδοση και ζωή της.

Δυο ορατές αφορμές για πνευματική σύγχυση
Του πρωτ. π. Ιωάννου Φωτοπούλου

Απόσπασμα από το βιβλίο του:
«ΑΒΒΑΣ ΙΣΑΑΚ Ο ΣΥΡΟΣ – Ο ΑΔΙΚΗΜΕΝΟΣ ΑΓΙΟΣ»
(εκδ. «ΤΗΝΟΣ»)

Η πλήρης και παντελής απουσία της ακτίστου Χάριτος στο Δυτικό κόσμο και τη θεολογία του και ο συνακόλουθος ορθολογισμός των ποικίλων θεολόγων και ερευνητών δημιούργησε ένα χάος, μια σύγχυση, ένα σκοτάδι στη σκέψη και την πίστη όλων των χριστιανών της Δύσεως. Όλοι οι ενδιαφερόμενοι σοβαρά για την πίστη και τη χριστιανική ζωή μπολιάστηκαν με διαρκείς αμφιβολίες για την Καινή Διαθήκη, την αλήθεια και τη γνησιότητα των βιβλίων της, για τη συνέχεια, την

καθαρότητα και την ορθότητα της εκκλησιαστικής παραδόσεως, για την ακρίβεια της πίστεως των Οικουμενικών Συνόδων, για τη γνησιότητα των πατερικών κειμένων, την ορθή πίστη των Πατέρων ακόμη και για την ...ύπαρξη κάποιων από αυτούς! **Δυστυχώς αυτή η φοβερή σύγχυση μεταφέρθηκε και στον ορθόδοξο χώρο από κάποιους θεολόγους-καθηγητές των Πανεπιστημίων και άλλους θεολογούντες διανοουμένους, που εμβάλλουν αυτές τις «επιστημονικές» αμφιβολίες στις καρδιές των φοιτητών και όχι μόνον. Βιβλία αμφιβόλου ορθοδοξίας σκορπίστηκαν παντού. Κύκλοι θεολογούντων, περιοδικά, εκπομπές, συνέδρια, επιτροπές δηλητηριάζουν με μικρές, προσεκτικές δόσεις την ορθόδοξη συνείδηση. Ενσπείρουν δισταγμό ως προς την πλήρη και απόλυτη αλήθεια της Ορθοδοξίας, των Όρων και των Κανόνων των Οικουμενικών Συνόδων και της διδασκαλίας των Αγίων.** Δείγματα αυτής της ασεβούς «επιστημονικής» προσεγγίσεως είναι η άποψη ότι τα αρεοπαγιτικά συγγράμματα είναι νόθα και νεοπλατωνικά, ότι τσ κείμενα του αγίου Μακαρίου του Αιγυπτίου είναι μεσσαλιανά, και γενικά η σπόδοση ορθοδόξων συγγραμμάτων στη γραφίδα αιρετικών, ενώ έχει γίνει της μόδας η ανάμειξη της ορθοδόξου πνευματικότητος με ποικίλες αιρετικές, ετερόδοξες και ετερόθρησκες «πνευματικότητες».

Τέτοιου είδους προσεγγίσεις φαίνεται να ευνοεί και το βιβλίο του Ρώσου αρχιεπισκόπου Βολοκολάμσκ Ιλαρίωνος Αλφέγιεφ: «Αγιος Ισαάκ ο Σύρος, ο πνευματικός του κόσμος», Εκδόσεις Ακρίτας, 2005. Απ᾽ αυτό το βιβλίο ο αναγνώστης «μαθαίνει» να αμφιβάλλει για το πρόσωπο του αγίου Ισαάκ, για τη γνησιότητα των κειμένων του, για ...όλα! Σχεδόν παράλληλα με το βιβλίο του επισκόπου Ιλαρίωνος εκδίδεται από την Ι. Μονή Προφήτου Ηλιού Θήρας η σειρά «Ισαάκ του Σύρου Ασκητικά», η οποία περιλαμβάνει κείμενα μεταφρασμένα από τα συριακά, που φέρονται ως έργα του Αββά Ισαάκ. Αυτά σε συνδυασμό με το βιβλίο του Αλφέγιεφ δημιουργούν μεγάλη **πνευματική σύγχυση δια της οποίας γίνεται η ψυχή έρμαιο του διαβόλου. Όπως γράφει ο άγιος Ισαάκ:**

Έθος γὰα έχει η σύγχυσις αφαιρείν την γεύσιν της συνέσεως και της κατανοήσεως και σκυλεύσαι τα νοήματα τα εν αυτοίς, καθάπερ βδέλλα η συμπίνουσα την ζωήν των σωμάτων... Και γαρ όχημα διαβόλου... πρέπει ονομάζεσθαι την σύγχυσιν. Διότι ο Σατανάς κατά την ομοίωσιν του ηνιόχου έθος έχει αεί επιβαίνειν τω νω, και λαμβάνειν το άθροισμα μετ᾽ αυτού των παθών και εισέρχεσθαι εις την ταλαίπωρον ψυχήν, και καταποντίζειν αυτήν εν συγχύσει.

Η σύγχυση έχει σαν συνήθειά της να αφαιρεί τη γεύση της συνέσεως και της κατανοήσεως και να λεηλατεί τσ νοήματα που υπάρχουν σε κάθε πνευματική

ανάγνωση, όπως η βδέλλα, που απομυζά τη ζωή από τα σώματα… Και πρέπει όχημα του διαβόλου να ονομάζεται η σύγχυση, γιατί ο Σατανάς σαν ηνίοχος συνηθίζει να επιβαίνει στο νου, να παίρνει μαζί του το άθροισμα των παθών, να μπαίνει μέσα στην ταλαίπωρη ψυχή και να την καταποντίζει μέσα στη σύγχυση.

Με την ταπεινή αυτή εργασία μας προσπαθούμε να διαλύσουμε τη δαιμονική σύγχυση, τη φοβερή αχλύ που δημιουργήθηκε στο νου των αναγνωστών από τα βιβλία αυτά και από τη σχετική φιλολογία που αφορά στο πρόσωπο του «θεοφόρου φιλοσόφου» αββά Ισαάκ· να θεραπεύσουμε τα δήγματα της βλασφημίας που δηλητηρίασαν τις ψυχές πολλών ορθοδόξων κατά του Αγίου, ο οποίος αποκαλείται νεστοριανός ακόμα –φευ– και από επισκόπους και αγιορείτες ιερομονάχους· να επανορθώσουμε την αδικία που κάμουν στον Αγιο οι επιπόλαιοι και χθόνιοι οικουμενιστές, οι οποίοι κάμουν τα πάντα για να τον οικειοποιηθούν και να τον παρουσιάσουν σαν αδογματικό, σαν κάποιο sui generis Αγιο υπεράνω δογματικών φραγμών και «εκκλησιών»· να διασφαλίσουμε το αγιοπνευματικό μήνυμα του Αγίου προς κάθε κατεύθυνση, την κλήση του προς κάθε άνθρωπο να ζήσει εν Χριστώ και εν τη Μια, Καθολική, Ορθοδόξω Εκκλησία, για να απολαύσει τα αιώνια αγαθά της Βασιλείας του Θεού.

[Πηγή (και σε πολυτονικό κείμενο): christianvivliografia.wordpress.com]